

Ki legyen a pap Kutason?

Lépten nyomon ezt a kérdést intézik a kutas református hívekhez, ha azok bejönnek a városba. Erre a kérdésre száz kutas ember közül legalább is kilencvennyolc röviden, minden gondolkodás nélkül azt feleli: *Bereczk Sándor* tiszteletes ur. Igen, mert a kutas református ember más papra nem is gondol, csak *Bereczk Sándorra*.

Ez természetes is, mert hosszú éveken keresztül *Bereczk Sándor* járt ki Kutásra, ő tartott Istentiszteletet és egyéb vallásos előadásokat a felnőtteknek. Ő tanította és élesztette a gyermekekben a vallásos erést. Ő kereste és látogatta meg a pusztában az öregeket és betegeket, akiket vigasztalt és bátorított a hitnek szavával. Ő segítette a szűkölködőket és nyomorultakat. Ő látta el tanácsal a hozzáfutó szerencsétleneket és ügyes-bajos embereket. Ennélfogva őt ismerték és őt szerették meg és most ő hozzá ragaszkodnak a kutas és pusztai hívek. Ha csak ők választanának, egyhangulag *Bereczk Sándort* választanának meg papjuknak.

A legnagyobb igazságtalanságnak és embertelenségnek tartanak, ha a választás idején a más egyházköriben lakó hívek a Bereczk Sándor érdemeit és a kutas híveknek a hozzávaló ragaszkodását, szeretetét figyelmen kívül hagyják és nem Bereczk Sándort választanák meg kutas lelkésznek.

Vannak, akik igen helytelenül a papi állást és a papválasztást első-sorban kenyérkérdésnek tekintik, pedig itt az első és fő kérdés nem az, hanem a hívek óhajának és akaratának a teljesülése és a nyugodt, békés, bizalmas, egyházi élet, amelynek követni kell a választásokat.

Különbben is a kutas papválasztás tisztán a kutas hívek ügyének kellene tekinteni, csak ezeknek kellene választaniok.

De az egyházi törvények szerint a nagy egyház összes hívei választhatnak és a választásba beleavatkozhatnak. Azonban furcsa és sajnálatos dolog lenne, ha ez a beavatkozási jog a kutasokra nézve bajt és kellemetlenséget jelentene. Ha a papválasztásnál nem az érdekel-

tek vágya és óhajta teljesülne, hanem egy tőlük teljesen idegen érdekeltségé, akit egyáltalában nem óhajtanak, esetleg nem is szívesen látnak a kutas hívek.

Egy egyházra és híveire nézve alig van nagyobb szerencsétlenség, mintha a papjukkal nincsenek megelégedve, azt nem szeretik, vagy epen gyűlölik.

Mert aki a papot nem szereti, az nem jár a templomba és az egyháztól is elhidegül.

Erre már volt elég példa. Csak az olyan egyháznál van szép és vallásos élet, ahol a lelkész a híveket megérti, megbecsüli és magához édesgeti és ahol a hívek a lelkészüket szeretik, becsülik és vele szemben bizalmasok.

Bereczk Sándor az ő igazi papi eljárásával, szerénységének kötelező és tiszteletet érdemlő modorával a kutas és pusztai híveket megnyerte magának, közte és az összes kutas

hívek közt a legszebb egyetértés, szeretet uralkodik, amit megzavarni megbocsáthatatlan bűn volna. Most az összes református híveken a sor, hogy ezt a kifejlődött szép megértést és szeretetet a választással meg erősítsék és állandósítsák.

Évégből teljes bizalommal és szeretetteljes kéressel fordulunk a kutas és a nem kutas összes hívekhez, valamint a református testvérekhez, hogy a választáskor az előbb elmondottakat, mint figyelemreméltó tényeket figyelmen kívül ne hagyják. És a *Bereczk Sándor* lelkész s a kutas hívek között kifejlődött és fennálló nemes szép viszonyt ne törjék ketté és ne semmisítsék meg. Ne üssenek a szavazatukkal talán soha el nem muló sebeket a kutas vallásos érzületén és szíven, hanem segítsenek nekik megválasztani *Bereczk Sándort* Kutas papjává. Ez nemcsak joga, de kötelessége is minden vásárhelyi református embernek.

Gregus Máté.